

Vrchní státní zastupitelství v Praze

nám. Hrdinů 1300

140 65 Praha 4

V Praze dne 12.října 2006

Oživení, občanské sdružení se sídlem Lublaňská 18, 120 00 Praha 2, (dále jen „**Oznamovatel**“) podává tímto dle ust. § 158 trestního řádu příslušnému orgánu činnému v trestním řízení následující

oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu

k prošetření skutečností nasvědčujících možnému spáchání trestného činu

- (i) **pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a trestního zákona,**
- (ii) **porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 a 255a trestního zákona, případně obdobného trestného činu,**

kterého se s největší pravděpodobností mohli dopustit dle Oznamovatelí dostupných informací neznámí pachatelé z řad členů orgánů hlavního města Prahy, neboť je pravděpodobné, že v souvislosti s přípravou a realizací veřejné zakázky hrozí (pokud již škoda nevznikla) vznik škody velkého rozsahu na majetku hlavního města Prahy. Jedná se o veřejnou zakázku s názvem **Alokace pracovišť Magistrátu hlavního města Prahy**, která byla na centrální adrese uveřejněna pod evidenčním číslem VZ 50012165 (dále jen „**Zakázka**“).

ODŮVODNĚNÍ:

I.

Základní skutkové okolnosti

K objasnění podstaty trestné činnosti je třeba podrobně rozvést relevantní okolnosti, jejichž komplexní zhodnocení vyústilo u Oznamovatele v důvodné podezření o spáchání výše uvedených trestných činů.

V průběhu roku **2001** začali představitelé Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „**MHMP**“ nebo „**magistrát**“) prověřovat možnost sestěhování pracovišť magistrátu do jedné budovy. S ohledem na rozsah činností magistrátu byly totiž jednotlivé odbory magistrátu rozmístěny porůznu na území hlavního města Prahy.

Toto prověřování zahrnovalo i zhotovení analýz pro určení vhodných lokalit pro výstavbu nové budovy magistrátu. Minimálně od roku 2001 se tedy MHMP intenzivně věnoval projektu stěhování do nových prostor. Jednoznačným důkazem této skutečnosti je Usnesení rady hlavního města Prahy

(dále jen „RHMP“) „k záměru na nabytí nemovitostí za účelem zajištění odpovídajících podmínek pro výkon státní správy na území hl.m. Prahy prostřednictvím Magistrátu hl.m. Prahy“ ze dne 23. ledna 2001, č. 0117 (příloha č. 1)

Snahu magistrátu o koupi vlastní budovy dokazuje i Usnesení RHMP „k návrhu na úplatné nabytí nemovitostí, a to budovy č.p. 286, pozemků parc.č. 602, 362 a 594/1 k.ú. Holešovice, ve vlastnictví Merkuria a.s. "v likvidaci", Argentinská 38/286, Praha 7, za účelem zajištění podmínek pro výkon státní správy na území hl.m. Prahy prostřednictvím Magistrátu hl.m. Prahy“ ze dne 20. února 2001, č. 0270 (příloha č. 2).

Počínaje rokem 2001 se společnost ČEZ, a. s. rozhodla prodat budovu, v níž měla doposud umístěné sídlo: Jednalo se o budovu v Jungmannově ulici v Praze s podlahovou výměrou o rozloze 30.000 m² (tzv. Škodův palác).

Od roku 2001 byl tedy Škodův palác nabízen k prodeji. Tento záměr byl v letech 2001 – 2003 rozsáhle medializován, a to i s ohledem na historický význam prodávané budovy. S ohledem na určitou výjimečnost, umístění a velikost bylo pro společnost ČEZ, a. s. hledání nového majitele obtížné a k jejímu prodeji došlo až v roce 2004 – smlouvou ze dne **18. června 2004** (ve sbírce listin na Katastrálním úřadě pro hl.m. Prahu pod číslem V43678/04).

Na základě této smlouvy koupila Škodův palác společnost COPA Retail, s. r. o., IČ 262 11 700, která byla následně zapsána **dne 10. února 2005** v katastru nemovitostí jako vlastník Škodova paláce. **Kupní cena za Škodův palác byla 850.000.000,- Kč** (příloha 3). S ohledem na pozdější události se lze přitom oprávněně domnívat, že nový nabyvatel Škodova paláce již v době jeho nabytí počítal s jeho pronájmem magistrátu.

Zatímco v letech předcházejících prodeji Škodova paláce se Magistrát hl.m. Prahy zabýval výhradně myšlenkou koupě či výstavby nového objektu (příloha 4), do něž by alokoval své odbory, po prodeji Škodova paláce tuto myšlenku opustil. Stalo se tak na základě analýzy zpracované společností Cushman&Wakefield, kterou objednal ředitel Magistrátu smlouvou ze dne 11. října 2004. Výsledkem této analýzy – v hrubém rozporu se zdravým rozumem – je doporučení budovu pro alokaci pracovišť Magistrátu pronajmout, a nikoli koupit či postavit. Cena za analýzu pro firmu Cushman&Wakefield byla stanovena těsně pod hranicí dvou milionů pro zadávání veřejných zakázek, firma tedy nebyla vybrána v soutěži, ale přímým oslovením, což zvyšuje podezření z tendenčního zpracování analýzy podle předem objednatelům daného výsledku. Téže firmě Cushman&Wakefield byla z několika měsíců zadána zakázka na zpracování podobné analýzy týkající se společností zřízených hl.m. Prahou, taktéž těsně pod limitem dvou milionů. Domníváme se, že zde došlo k neoprávněnému rozdělení jedné veřejné zakázky.

Poté, co došlo ke koupi Škodova paláce, uspořádal MHMP na základě rozhodnutí Rady HMP (22.2.2005 a 21.6.2005), vycházející z analýzy firmy Cushman&Wakefield, otevřené řízení, jehož deklarovaným účelem bylo zadání Zakázky Alokace pracovišť Magistrátu hl.m. Prahy. Zakázka byla uveřejněna dne **22. srpna 2005** na centrální adrese. Do tohoto řízení se následně přihlásil **jediný uchazeč**, a to právě společnost COPA Retail, s. r. o., který nabídl magistrátu k pronájmu budovu Škodova paláce. Dne **7. prosince 2005** pak hodnotící komise vybrala z celkového počtu **jeden účastník** „vítěze“ zadávacího řízení – společnost COPA Retail, s. r. o.,

a doporučila Radě hl.m. Prahy výsledek soutěže ke schválení. Rada hl.m. Prahy tak učinila dne 10.1.2006.

S jediným uchazečem výběrového řízení (COPA Retail, s. r. o.) uzavřel následně MHMP smlouvu o dlouhodobém pronájmu Škodova paláce. Za dvacetiletý pronájem budovy, kterou bylo možno koupit za pouhých **850.000.000,- Kč**, se magistrát zavázal uhradit společnosti COPA Retail, s. r. o. nájemné a úplatu za další služby (tzv. facility management) ve výši přesahující **4.500.000.000,- Kč**, z toho nájem činí **4.093.600.000,- Kč** včetně DPH (příloha 5). Následně vyjednané dvojí snížení nájemného je pouze hypotetické, ačkoli se jím představitelé hl.m. Prahy pyšní jako faktickým, neboť bude uplatněno pouze pokud bude hl.m. Praha platit nájem a služby řádně a včas a pokud nebude muset majitel platit DPH, což současné zákony neumožňují.

Namísto pořízení Škodova paláce do vlastnictví hlavního města Prahy bylo tedy blíže určenými osobami prosazeno mnohem nevýhodnější rozhodnutí o dvacetiletém pronájmu této budovy. Toto řešení je zjevně neracionální a ne hospodárné.

Primárně je nutno zdůraznit, že tímto způsobem nebylo nijak vyřešeno umístění magistrátu po uplynutí doby nájmu. Dále je zřejmé, že na majetku hlavního města Prahy mohla být způsobena škoda, jejíž výši lze zjednodušeně odvodit z rozdílu mezi výší nájemného a náklady na pořízení vlastního objektu.

Rekonstrukce Škodova paláce stála podle vyjádření ředitele Magistrátu hl.m. Prahy pro tisk cca. 800 milionů korun. Palác byl původním majitelem ČEZ nabízen hl.m. Praze za 1,7 miliard korun (příloha 6), což je téměř o miliardu více než finální cena prodeje. Přesto, kdyby hl.m. Praha Škodův palác koupilo za nabízenou cenu a následně rekonstruovalo, činila by investice hl.m. Prahy dvě a půl miliardy

Nyní naopak Magistrát HMP počítá s tím, že ke konci uplynutí nájemní smlouvy budovu Škodova paláce odkoupí za tržní cenu v místě a čase obvyklou. Vzhledem k tomu, že není pravděpodobně, že by za dvacet let byla v užším centru Prahy k dispozici volná budova pro Magistrát HMP a že by se Magistrát HMP chtěl opět stěhovat, je naopak pravděpodobně, že hl.m. Praha budovu skutečně odkoupí. Tržní cenu budovy do jisté míry odráží zástavní právo vázané na této budově u německé banky ve výši do tří miliard korun. Kdyby představitelé hl.m. Prahy jednali racionálně a hospodárně a Škodův palác koupili a rekonstruovali, dosáhly by náklady hlavního města cca. dvou a půl miliard korun, včetně například úroků z bankovního úvěru, a budova by patřila hlavnímu městu. Zatímco v současné situaci zaplatí hl.m. Praha čtyři miliardy jen za nájem a případně další dvě až tři miliardy za následný odkup Škodova paláce, čímž se do cílového stavu, do něhož se mohlo dostat za dvě a půl miliardy, dostane za šest až sedm miliard. Škoda způsobená hl.m. Praze ne hospodárným rozhodnutím jeho představitelů tak dosahuje minimálně tři a půl miliardy korun.

II.

Ke zmanipulování veřejné zakázky

Z dostupných informací Oznamovatel zjistil, že otevřené řízení proběhlo na základě základních zásad pro udělení Zakázky, které schválila Rada hlavního města Prahy (dále jen „RHMP“) svým usnesením ze dne **21. června 2005** (č. 0913).

Tyto základní zásady vycházely z analýzy zpracované společností Cushman & Wakefield – Healey & Baker (nyní Cushman & Wakefield, s.r.o., IČ 496 12 620), která byla účelově zpracována na základě objednávky MHMP. Bez jakýchkoliv odborně přesvědčivých argumentů dospěl zpracovatel této analýzy k formulaci doporučení, aby MHMP řešil problematiku alokace jednotlivých pracovišť MHMP **pronájmem vhodné budovy, namísto koupě či vlastní výstavby**.

Podmínky řízení byly následně ze strany zadavatele (MHMP) nastaveny takovým způsobem, aby jim mohla vyhovět právě jediná budova, a to budova Škodova paláce (viz níže). Tedy objekt, který předtím (jakožto dlouhodobě neprodejný) koupila společnost COPA Retail, s. r. o.

V souladu s ustanovením § 25 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“) je zadavatel povinen při zadávacím řízení dodržet zákaz diskriminace. Jedná se o zcela základní princip soutěže, jehož porušením se přestává jednat o soutěž, a tudíž o snahu o docílení co nejehospodárnějšího výsledku zakázky. V daném případě **zadavatel zákaz diskriminace porušil**, což jasně dokazuje kombinace jím definovaných požadavků na předmět Zakázky. Jedná se zejména o (i) požadavek na lokalitu, (ii) požadavek na charakter budovy a (iii) nastavení váhového kritéria u „lhůty pro předání objektu“. Tyto požadavky jsou uvedeny v zadávací dokumentaci k Zakázce.

(i) požadavky na lokalitu

Zúžením akceptovatelné lokality v zadávací dokumentaci (centrum Prahy) zadavatel **předem vyloučil** jakékoliv další objekty, které byly vně takto úzce vymezené lokality. Počet těchto budov v celém katastrálním území Prahy se pohybuje v desítkových řádech. Magistrátu hlavního města Prahy (zadavateli) muselo být přitom z povahy věci i z jeho vlastní činnosti známo, jaké budovy jsou objektivně způsobilé splnit jím požadované parametry. Zadavatel tudíž již při definici parametrů veřejné zakázky **musel předem vědět**, že těmito parametry vyhovuje právě budova Škodova paláce.

Pokud zadavatel vymezil lokalitu, kde se má nacházet předmět zakázky, takto úzce, zajistil si tím *de facto* předem, aby hodnotící komise mohla „vybírat“ pouze z nabídky jediného účastníka.

(ii) požadavek na charakter budovy

Výrazné zúžení lokality zadavatel doplnil dalším výrazně diskriminujícím požadavkem. Podle zadávací dokumentace bylo možné podmínky zadávacího řízení splnit pouze tím, že uchazeč nabídl jedinou budovu (případně komplex **vzájemně propojených** budov). Není přitom rozumného důvodu, proč by tvrzený záměr zadavatele (alokace jeho pracovišť) nemohl být splněn např. právě komplexem budov v těsném sousedství (bez vzájemného propojení) nebo například dvěma budovami na jedné ulici.

Jediným důvodem pro tento parametr (jediná budova, resp. komplex vzájemně propojených budov) byla tedy pouze snaha zadavatele diskriminujícím způsobem zabránit jiným uchazečům o předmět

veřejné zakázky, aby se řízení zúčastnili. Tímto parametrem v kombinaci s prvním zmíněným požadavkem MHMP implicitně definoval parametry Škodova paláce.

(iii) nastavení váhového kritéria

Váha kritéria „lhůta pro předání objektu“ ukazuje, že snahou MHMP bylo zvýhodnit (tj. pozitivně diskriminovat) toho uchazeče, který disponoval neobsazeným prázdným objektem. Z obsahu zadání veřejné zakázky totiž plyne, že MHMP požadoval takový objekt, ve kterém bylo možno bezodkladně po uzavření smlouvy započít s rekonstrukcí, potřebnou pro zajištění splnění technických a jiných parametrů požadovaných zadavatelem.

V zadávací dokumentaci MHMP uvádí, že objekt mu má být protokolárně předán k užívání do jednoho roku od podpisu smlouvy. Během této doby má vítěz soutěže uvést objekt do požadovaného stavu. Z toho plyne, že zadavateli lhůta jednoho roku plně postačuje. Zároveň ale zadavatel přiřadil kritériu „lhůta pro předání objektu“ **25% váhy** (pro porovnání váha kritéria „nabídková cena“ byla 50%). Navzdory skutečnosti, že lhůta pro předání objektu nebyla tedy pro zadavatele nijak významná, a to i ve srovnání s cílem veřejné zakázky, přiřadil zadavatel tomuto bagatelnímu kritériu nepřiměřeně vysokou váhu. Jediný přínos tohoto kritéria tedy spočíval pouze přidání dalšího eliminujícího parametru, kterým by MHMP odradil případné nežádoucí uchazeče od podání nabídky.

Zadavatel přitom nebyl žádnými objektivními okolnostmi (např. havarijní stav jím užívaných budov či vypovězení z nájmu jím užívaných budov) nucen urychleně řešit přesunutí jeho pracovišť. Veřejnou zakázkou měl být totiž vyřešen dlouhodobý strategický záměr (koncentrace diasporovaných pracovišť zadavatele) a nikoli náhlá potřeba urychleně najít nové prostory pro zadavatele. S ohledem na výši úplaty za plnění veřejné zakázky je přitom zřejmé, že se z finančního pohledu jedná o jednu z největších investic zadavatele. Navzdory této skutečnosti však zadavatel neváhal zorganizovat výběrové řízení tak, aby předem „eliminovat riziko“ hospodárného a efektivního výběru, a to právě za pomoci diskriminujícího nastavení relevantních parametrů.

Lhůta se jeví nesmyslně vysoká již z toho prostého důvodu, že se jedná o zakázku v řádu miliard korun a dobou plnění v horizontu dvaceti let. Ve světle těchto skutečností by rozhodně nemělo být nijak významné, zda bude objekt předán k užívání za deset či jedenáct měsíců (výraznější rozdíly ve lhůtě předání objektu nebylo možné očekávat vzhledem k nutným úpravám objektu a maximální délce lhůty 12 měsíců).

Nastavení vysoké váhy tohoto kritéria (lhůta pro předání objektu) nelze tedy interpretovat jinak, než jako **zjevnou diskriminaci všech uchazečů**, kteří nedisponují momentálně prázdným objektem. Ostatní uchazeči by totiž museli nejdříve ukončit smluvní vztahy, na jejichž základě užívaly třetí osoby v úvahu přicházející objekt. Takovým postupem by se ovšem každý uchazeč vystavil neadekvátně vysokému riziku.

Zadavatel cíleně přiřadil značné váhové kritérium parametru, který byl objektivně nesplnitelný (vyjma případu jediného uchazeče). Toto, zcela iracionální, kritérium tedy diskriminujícím způsobem vyloučilo z řízení všechny potenciální uchazeče o zakázku, kteří disponovali vhodným objektem, ovšem momentálně pronajímaným třetím osobám.

Kombinace tří výše popsaných kritérií (úzké vymezení lokality, požadavek jedné budovy a vysoká váha kritéria „lhůta pro předání objektu“) vytváří natolik diskriminační podmínky výběrového řízení, že vyjma uchazeče nebylo pro ostatní zájemce možné těmto podmínkám vyhovět.

Úspěšnost diskriminačně nastavených požadavků výmluvně prokazuje osamocená nabídka jediného uchazeče. Pokud by totiž MHMP měl skutečný zájem na hospodárném nakládání s veřejnými prostředky, což je také základním smyslem zákona o veřejných zakázkách, nastavil by kritéria a formuloval požadavky šířeji a připustil by například variantní řešení. Zadavatel však sledoval jiný cíl, a to formalisticky legitimizovat udělení veřejné zakázky předem vybranému uchazeči. Právě za tímto účelem zadal **veřejnou zakázku diskriminujícím způsobem**.

Zadáním výše uvedených parametrů se příslušné osoby aktivně přičinily o zjednání výhodnějších podmínek pro společnost COPA Retail, s. r. o.

Je nutné zdůraznit, že pro potenciální uchazeče, vlastníky kapacitních budov na území HMP, jedná o lákavou soutěž, neboť veřejná správa je ideální nájemce, který nevykazuje platební potíže, a nejjednodušším a nejpohodlnějším způsobem pronájmu budovy je její pronájem v celku jedinému nájemci.

III.

Trestněprávní posouzení

A. Trestného činu pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a se může osoba dopustit tím, že „*v souvislosti s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch zjedná některému soutěžiteli nebo účastníku dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů*“.

Z hlediska naplnění jednotlivých znaků této skutkové podstaty se Oznamovatel domnívá:

1. Osoby, které jménem hlavního města Prahy rozhodly o řešení potřeby alokovat pracoviště MHMP zadáním Zakázky, deformovaly podmínky výběrového řízení takovým způsobem, že je mohla splnit jediná osoba. Výše popsaným faktickým potlačením soutěžního charakteru výběrového řízení bylo zajištěno, aby se výběrového řízení mohl zúčastnit jediný uchazeč. Nastavením parametrů výběrového řízení diskriminujícím způsobem byly tomuto jedinému soutěžiteli zjednány výhodnější podmínky. Jednoznačným důkazem je skutečnost, že do výběrového řízení se nikdo jiný nepřihlásil.
2. Ke způsobení škody Oznamovatel uvádí, že k naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu postačuje „*úmysl způsobit jinému škodu*“ a není tedy třeba její samotný vznik. Oznamovatel se však domnívá, že ke vzniku škody došlo, a to právě tím, že zmanipulováním výběrového řízení byla třetí osoba (hlavní město Praha) zavázána k plnění (placení nájmu a souvisejících úhrad), jehož výše **minimálně čtyřnásobně** přesahuje kupní cenu nemovitosti. Výše nájmu přitom zrcadlí monopolní postavení společnosti COPA Retail, s. r. o., které je právě důsledkem zjednání výhodnějších podmínek v souvislosti s veřejnou soutěží. Jak jsme uvedli výše, zatímco v současné situaci zaplatí hl.m. Praha čtyři miliardy jen za nájem a případně další dvě až tři miliardy za následný odkup Škodova paláce, čímž se do cílového stavu, do něhož se mohlo dostat za dvě a půl miliardy, dostane za šest až sedm miliard. Škoda způsobená hl.m. Praze

nehospodárným rozhodnutím jeho představitelů tak dosahuje minimálně tři a půl miliardy korun.

B. Trestného činu dle § 255 trestního zákona porušování povinností při správě cizího majetku se může osoba dopustit tím, že „*jinému způsobí škodu nikoliv malou tím, že poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek*“, přičemž je zde vyžadováno úmyslné zavinění, které spočívá i v nepřímém úmyslu, tzn. že osoba věděla, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, s tím byla srozuměna. Tento trestný čin může být spáchán i z vědomé nedbalosti dle ust. § 255a trestního zákona

Z hlediska naplnění jednotlivých znaků této skutkové podstaty se Oznamovatel domnívá:

1. Alokace pracovišť MHMP do pronajaté budovy je krajně nehospodárným řešením daného problému (agregace jednotlivých pracovišť MHMP do jedné budovy). Toto řešení bylo přijato na základě úplatně zhotovené analýzy společnosti Cushman & Wakefield – Healey & Baker. Tato analýza však nedůvěryhodným způsobem zamítla alternativní řešení – stavbu vlastní budovy, jakož i možnost koupě vlastní budovy.
2. Nájemní smlouva byla uzavřena na 20 let, kdy výše plnění za tuto dobu přesáhne 4 mld. Kč. Z obecně známých informací je však zřejmé, že za tuto částku je možné vystavět dvě nové moderní budovy v kapacitě Škodova paláce (příloha č.4). Magistrát, případně jím zřízené subjekty, přitom vlastní na území hlavního města Prahy řadu pozemků, které by byly k tomuto účelů vhodné.

Výmluvným příkladem je například parcela v proluce mezi Spálenou a Vladislavovou ulicí, kde se nachází stanice metra Národní třída. Tento pozemek o rozloze téměř 6000 m² koupila od Dopravního podniku hl.m. Prahy, a. s. (hlavní město Praha je jediným akcionářem) za cenu 425 milionů korun společnost COPA Centrum Národní, s.r.o., ve které je Sebastian Pawlowski jednatelem a ovládající osobou. Společnost COPA Centrum Národní, s.r.o. plánuje na těchto pozemcích vybudovat za cenu cca 2,2 mld. Kč moderní nebytovou budovu, která téměř dvojnásobně přesahuje parametry požadované MHMP.

Nelze předložit jasnější důkaz koluzního jednání magistrátu a pana Pawlowského. Magistrát měl totiž veškeré podmínky pro to, aby si na těchto pozemcích postavil na míru vlastní budovu, která by oproti Škodovu paláci plnila všechny potřebné funkce moderní administrativní budovy. Magistrát si tedy mohl pořídit vlastní budovu, která by byla navržena přesně pro plnění funkcí magistrátu, za cenu maximálně dvě miliardy korun.

Místo toho však magistrát prodal (prostřednictvím jím ovládané společnosti DPHMP, a. s.) pozemky v těsném sousedství Škodova paláce společnosti, která patří do okruhu společností ovládaných panem Pawlowskim.

Osoby z řad orgánů hlavního města Prahy byly přitom povinny zajistit, aby majetek hlavního města Prahy byl využíván účelně a hospodárně v souladu s jeho zájmy (§ 35 odst. 1 zákona o hlavním městě Praha). Rovněž mají tyto osoby povinnost chránit majetek hlavního města Prahy před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím (§ 35 odst. 2 citovaného zákona). Právní

implikací těchto povinností v majetkové sféře je povinnost těchto osob, zasadit se vždy o nalezení takového řešení, které je pro hlavní město Prahu nejekonomičtější.

3. V daném případě však osoby z řad zaměstnanců MHMP nebo členů RHMP prosazovaly takové řešení, které je pro hlavní město Prahu značně nevýhodné. Uzavření nájemní smlouvy na dvacet let totiž nijak dlouhodobě neřeší problematiku alokace prostor magistrátu. Příslušné osoby z řad zaměstnanců MHMP se měly tedy přednostně snažit o zajištění koupě nebo stavby vlastní budovy. Z výše uvedených skutečností však jednoznačně plyne, že zájmem blíže neurčených osob bylo zavázat magistrát k neúměrně vysokému nájemnému, ačkoli bylo možné předmět nájmu koupit za mnohem nižší cenu, než je nájemné za dvacet let.
4. Celý proces zadávacího řízení jednoznačně prokazuje, že jeho jediným účelem bylo uzavřít nájemní smlouvu se společností COPA Retail, s. r. o., bez ohledu na zjevnou nevýhodnost této smlouvy. Za tímto účelem nezajistily příslušné osoby koupi Škodova paláce, protože se zjevně dohodly s následným kupcem (COPA Retail, s. r. o.) na jiném postupu. Podstatou tohoto postupu bylo, že místo magistrátu koupí Škodův palác společnost COPA Retail, s. r. o., která jej následně v zmanipulovaném výběrovém řízení pronajme magistrátu.

IV.

Na základě výše uvedených skutečností se tedy lze oprávněně domnívat, že jednáním neznámých pachatelů z okruhu členů RHMP nebo MHMP došlo ke spáchání trestného činu pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a trestního zákona a trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 trestního zákona a případně dalších trestných činů jako např. trestného činu přijímání úplatku dle § 160 trestního zákona nebo zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 2 trestního zákona.

V případě potřeby dalších důkazních prostředků je Oznamovatel samozřejmě orgánům činným v trestním řízení plně k dispozici. Oznamovatel tímto současně žádá, aby byl ve smyslu § 158 odst. 2 trestního řádu ve lhůtě jednoho měsíce (resp. ve smyslu § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství ve lhůtě 2 měsíců) vyrozuměn o učiněných opatřeních.

.....

Občanské sdružení Oživení
Tomáš Kramár

Kontaktní adresa:
Oživení
Sněmovní 7
118 00 Praha 1

tel.: 257 531 983, 724 207 527
e-mail: bezkorupce@bezkorupce.cz

Seznam příloh:

1. Usnesení rady hlavního města Prahy ze dne 23. ledna 2001, č. 0117
2. Usnesení rady hlavního města Prahy ze dne 20. února 2001, č. 0270
3. Kopie listu z kupní smlouvy mezi společnostmi ČEZ a.s. a COPA Retail s.r.o. – prodejní cena
4. Ceny stavby nových budov – příklady
5. Kopie listu ze smlouvy mezi Hl.m. Prahou a Copa Retail s.r.o. – cena nájmu
6. článek z Hospodářských novin z 11.10.2006
7. Plná moc

